

هر روز آنجا چند ماشین یا خانه منفجر می‌شد، اما مردم نمی‌رفتند. وقتی در همان صحنه و در همان شرایطی که صدای راکت و بمب می‌شنوی، از آن‌ها می‌پرسی چرا ماندید، می‌گویند اینجا خاک ماست، اینجا خانه ماست. این برگ برنده جبهه مقاومت است. این باور و این نگرش بسیار مهم است و باید حفظ شود؛ چون واقعاً به حرف ساده است. زندگی زیر سایه جنگ، یعنی زندگی در کسری از ثانیه که خوشی‌هایت تبدیل به عزا می‌شود

شلیک کرد، بیشترش رهگیری می‌شد و هم مقابله سنگینی می‌کردند. این طوفان الاقصی بود که همه معادلات را عوض کرد و اکنون می‌شنویم هر روز ساعت‌ها موشک باران سنگینی در نقاط اشغالی مختلف انجام می‌شود.

حزب‌الله هم که از لبنان به شهرک‌های صهیونیستی شمال فلسطین اشغالی فشار بسیار زیادی آورده و به تازگی هم دیدیم یک پایگاه مهم نظامی در شمال سرزمین‌های اشغالی مورد هدف حزب‌الله قرار گرفت و ثابت شد رژیم اشغالگر قدس عاجز از رهگیری موشک‌های مقاومت شده است.

اخبار پرشماری منتشر شده که ساکنان اشغالگر شهرک‌های مناطق شمالی از زندگی در آنجا واهمه پیدا کردند و حاضر به برگشت نیستند. این را مقایسه کنید با مقاومت و صبوری ساکنان واقعی این خاک که یک نمونه‌اش را از «خیام» گفتیم. اتفاق مسرت‌بخش دیگری هم که به وقوع پیوسته، این است که بخش اساسی و اصلی تأسیسات رژیم موقت صهیونیستی را در مرز لبنان - فلسطین به کل نابود کردند و دولت رژیم جعلی اسرائیل میلیون‌ها دلار خسارت واقعی دیده است. به علاوه هر بار هم به این نقاط مهم آمدند تا بخشی از این تأسیسات و زیرساخت‌ها را ترمیم یا احیا کنند، تیم‌های فنی آن‌ها دوباره زیر آتش قرار می‌گیرند و امکان انجام کارشان را ندارند.

نهاد حقوق بشری درنیااید. شاید نهادهای غیروابسته و مردمی بتوانند حداقل با برگزاری تجمعات در سراسر جهان صدای مظلومان باشند، اما نهادهای رسمی و بین‌المللی حقوق بشر هرگز نمی‌توانند به صورت مؤثر کاری کنند که جلو رژیم اشغالگر وحشی را بگیرد. بالاخره در روز روشن و جلو چشم همه، مشخص شده این‌ها در دنیا هیچ‌کاره هستند، تازه اگر خودشان عامل و پوشش نباشند.

این وقایع فلسطین و ظلم اشغالگران یک جنایت جنگی واضح و نسل‌کشی است، اما دریغ از اینکه بتوانند کاری برای کمک به مظلومان بکنند. باعث خجالت کشورهای مسلمان است که کشوری مثل آفریقای جنوبی به دنبال شکایت حقوقی از رژیم اشغالگر قدس در دادگاه لاهه است، اما بسیاری از زمامداران دولت‌های اسلامی تنها نظاره‌گرند.

آنجا که بودید چه ابعادی از مقاومت مقابل اشغالگران صهیونیست به چشم می‌آمد؟

به نظرم خوب است ما برآیند را دقیق و آن‌گونه که هست نظاره کنیم. ۱۰ یا ۲۰ سال پیش امکان نداشت بتوانید در این حد مقرهای اسرائیلی‌ها را به خصوص در شمال سرزمین‌های اشغالی بزنید. همچنین چندان ادوات سنگینی در اختیار مردم مبارز فلسطینی نبود. از طریق لبنان هم اگر می‌شد موشکی